

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ FRANCESCO CAROTORTI
ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1981 ¹

*Κύριε πρόεδρε,
κύριοι δικαστές,*

1. Τό tribunal d'instance του Ιου arrondissement του Παρισιού σ'ας θέτει τό ζήτημα — μέ απόφαση τής 19ης Φεβρουαρίου 1980, κατ' έφαρμογή του άρθρου 177 τής συνθήκης ΕΟΚ — του κύρους των κανονισμών «μέ τους οποίους επιβλήθηκε ή πληρωμή νομισματικών έξισωτικών ποσών στις εξαγωγές του τυριού roquefort από τή Γαλλία, τόσο πρός τά Κράτη μέλη όσο καί πρός τίς τρίτες χώρες». Τό ζήτημα ανακύπτει από μιá έκκρεμή διαφορά ενώπιον του δικαστηρίου αυτού, στήν όποία πολυάριθμοι παραγωγοί καί εξαγωγείς του τυριού roquefort ζητούν από τή γαλλική διοίκηση τελωνείων τήν επιστροφή του συνόλου των νομισματικών έξισωτικών ποσών κατά τήν εξαγωγή, τά όποία οι έναγοντες ισχυρίζονται ότι κατέβαλαν άχρεωσθήτως μεταξύ Μαρτίου 1976 καί 'Ιουνίου 1979 (κατά τήν περίοδο πού εφαρμόζοταν στο roquefort τό καθεστώς των έξισωτικών ποσών). Καί ή απάντηση στο έρώτημα συνεπάγεται τήν εξέταση των κανονισμών, μέ τους οποίους ή 'Επιτροπή θέσπισε τήν υπαγωγή του τυριού roquefort στο παραπάνω καθεστώς, υπό τό πρίσμα του κανονισμού 974/71 του Συμβουλίου τής 12ης Μαΐου 1971 — περί όρισμένων μέτρων συγκυριακής πολιτικής πού πρέπει νά ληφθοϋν στο γεωργικό τομέα σάν συνέπεια τής προσωρινής διευρύνσεως των περιθωρίων διακυμάνσεως των νομισμάτων όρισμένων Κρατών μελών — δηλαδή τής κανονιστικής πράξεως πού δημιούργησε τό σύστημα των έξισωτικών ποσών καί καθόρισε τίς βασικές προϋποθέσεις τους.

αυτές. Σύμφωνα μέ τό άρθρο 1 παράγραφος 2 του κανονισμού 974/71, ή 'Επιτροπή μπορεί νά θεσπίζει έξισωτικά ποσά ως πρός όρισμένα προϊόντα πού περιλαμβάνονται στήν κοινή όργάνωση των γεωργικών αγορών, άρκεί είτε νά προβλέπονται γι' αυτά μέτρα παρεμβάσεως είτε, έναλλακτικά, ή τιμή τους νά εξαρτάται από άλλα προϊόντα γιά τά όποία προβλέπονται μέτρα παρεμβάσεως (ας αφήσουμε κατά μέρος τήν περίπτωση των προϊόντων πού δέν περιλαμβάνονται στήν κοινή όργάνωση των αγορών καί είναι άντικείμενο ειδικής ρυθμίσεως, κατά τήν έννοια του άρθρου 235 τής συνθήκης). 'Εξάλλου ή εύχέρεια πού άπονέμεται στήν 'Επιτροπή μπορεί νά άσκηθεί μόνο όταν πρόκειται γιά προϊόντα οι συναλλαγές των όποίων διαταράζονται από τίς νομισματικές διακυμάνσεις (άρθρο 1 παράγραφος 3 του κανονισμού 974/71, όπως διαμορφώθηκε από τον κανονισμό 2746 του Συμβουλίου τής 19ης Δεκεμβρίου 1972).

Στήν περίπτωση μας δέν υπάρχει άμφιβολία ότι τό roquefort, όπως καί όλα τά υπόλοιπα τυριά, περιλαμβάνεται στήν κοινή όργάνωση των αγορών στον τομέα του γάλακτος καί των γαλακτοκομικών προϊόντων (άρθρο 1 του κανονισμού 804/68 τής 27ης 'Ιουνίου 1968) καί ότι, από τήν άλλη μεριά, γι' αυτό δέν προβλέπεται κανένα μέτρο παρεμβάσεως. Δύο λοιπόν είναι τά άμφισβητούμενα σημεία: άν πρέπει νά γίνει δεκτό ότι ή τιμή του roquefort εξαρτάται από τήν τιμή των άλλων προϊόντων γιά τά όποία προβλέπονται μέτρα παρεμβάσεως καί άν τό 1976 υπήρχαν διαταραχές στις συναλλαγές roquefort λόγω των άπότομων διακυμάνσεων του γαλλικού φράγκου.

2. Είναι σκόπιμο πρίν άπ' όλα νά υπενθυμίσω σέ τί συνίστανται οι προϋποθέσεις

3. Ός πρός τό πρώτο σημείο, ή 'Επιτροπή πρίν άπ' όλα παρατηρεί ότι τά τυριά έπω-

¹ — Μετάφραση από τά ιταλικά.

φελούνται γενικά από την κοινή οργάνωση της γαλακτοκομικής αγοράς, αφού γι' αυτά προβλέπονται συγκεκριμένα μέτρα, όπως οι εισφορές κατά την εισαγωγή, έστω και αν οι τιμές παρεμβάσεως έχουν καθοριστεί μόνο για δύο τυριά, το Grana Padano και το Parmigiano Reggiano. Στά πλαίσια της κοινής οργάνωσης της παραπάνω αγοράς, η Έπιτροπή αναγνωρίζει μία γενική σχέση εξαρτήσεως των τιμών των τυριών από τις τιμές του δουτύρου και του γάλακτος σέ σκόνη, δηλαδή δύο προϊόντων για τα οποία προβλέπονται μέτρα παρεμβάσεως. Η σχέση αυτή υπάρχει για όλα τα τυριά, ανεξάρτητα από το αν παρασκευάζονται από γάλα αγελάδας ή προβάτου. Επιπλέον, το roquefort και τα τυριά «bleus» (τυριά τύπου ροκφόρ) από γάλα αγελάδας άλληλεξαρτώνται όσον αφορά τις τιμές πωλησεώς τους, επειδή η τιμή του roquefort ποικίλλει ανάλογα με τις διακυμάνσεις των τιμών των άλλων τυριών τύπου roquefort που είναι ανταγωνιστικά προς αυτό.

Για να υποστηρίξει αυτή τη γενική σχέση εξαρτήσεως, η Έπιτροπή υπενθυμίζει όσα είχε εκθέσει ο γενικός εισαγγελέυς Roemer στις προτάσεις που ανέπτυξε στις 26 Ιουνίου 1973 στην υπόθεση 5/73, Balkan. Το ζήτημα τότε ήταν η εξάρτηση των τιμών του τυριού (και συγκεκριμένα ενός βουλγαρικού πρόδείου τυριού, στο οποίο εφαρμόστηκαν εξισωτικά ποσά κατά την εισαγωγή) από τις τιμές παρεμβάσεως του δουτύρου και του αποκορυφωμένου γάλακτος σέ σκόνη. Ο γενικός εισαγγελέυς μεταξύ άλλων εξέφρασε την πεποίθηση ότι «ακόμα και αν γίνει δεκτό ότι δεν υπάρχει στενός σύνδεσμος μεταξύ των τιμών του τυριού και των παραπάνω τιμών παρεμβάσεως όπωσδήποτε δε φαίνεται καθόλου πειστικός ο ισχυρισμός ότι οι πρώτες είναι τελείως ανεξάρτητες από τις δεύτερες. Οι τιμές παρεμβάσεως του δουτύρου και του αποκορυφωμένου γάλακτος σέ σκόνη πρέπει πράγματι να διασφαλίζουν τουλάχιστον μία κατώτατη τιμή για το τυρί» (Raccolta 1973, σ. 1132).

Η γνώμη αυτή έγινε δεκτή από το Δικαστήριο, που αναγνώρισε πράγματι στην απόφαση Balkan της 24ης Οκτωβρίου 1973 (Σύλλογή 1973, σ. 1091, σημείο 39 του σκεπτικού) την ύπαρξη σχέσεως μεταξύ της τιμής του τυριού αφ' ενός και της τιμής του δουτύρου και του αποκορυφωμένου γάλακτος σέ σκόνη αφ' ετέρου, παραδείγματος χάριν όσον αφορά την τιμή καταφλίου, βάσει των κανονισμών του Συμβουλίου 804 της 27ης Ιουνίου 1968 και 823 της 28ης Ιουνίου 1968, οι οποίοι περιέχουν διατάξεις σχετικά με τις κατηγορίες των προϊόντων και με τον υπολογισμό των εισφορών στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων. Πιό προσφατα, εξάλλου, το Δικαστήριο είχε άλλη μία ευκαιρία να δώσει ευρεία έρμηνεία στην έννοια της εξαρτήσεως του άρθρου 1 παράγραφος 2 του κανονισμού 974/71, που ανέφερα παραπάνω. Πράγματι στην απόφαση της 3ης Μαΐου 1978 σχετικά με την υπόθεση 131/77, Milac, αποφάνθηκε ότι «η τιμή όρισμένου προϊόντος που περιλαμβάνεται στην κοινή οργάνωση της αγοράς εξαρτάται ... από την τιμή ενός προϊόντος για το οποίο προβλέπονται μέτρα παρεμβάσεως στα πλαίσια της κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών, όταν κυμαίνεται σημαντικά λόγω των μεταβολών της τιμής του τελευταίου αυτού προϊόντος» (σημείο 5 του σκεπτικού). Τα δύο αυτά νομολογιακά προηγούμενα μου φαίνονται αποφασιστικά.

Οι παραγωγοί roquefort έν τούτοις υποστηρίζουν ότι το τυρί αυτό, σέ αντίθεση με το τυρί στο οποίο αναφερόνταν η παραπάνω απόφαση Balkan και το οποίο επίσης παρασκευάζεται από πρόδείο γάλα, έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, που το θέτουν εκτός του ανταγωνισμού των άλλων τυριών και υπό την επίδραση των κοινοτικών μηχανισμών παρεμβάσεως. Η ίδια άλλωστε

ή διατύπωση του δικαστή της παραπομπής υπαινίσσεται την ιδιαιτερότητα του τυριού roquefort, πράγμα που θα δικαιολογούσε την αμφιβολία ως προς την ισχύ των κοινοτικών κανονισμών βάσει των οποίων θεσπίστηκε η πληρωμή νομισματικών εξισωτικών ποσών κατά την εξαγωγή.

Αποτελεί πραγματικότητα ότι το roquefort διαφέρει από άλλα ανάλογα προϊόντα, γιατί παρασκευάζεται από πρόβειο γάλα. Αυτό όμως δε μεταβάλλει το γεγονός ότι ανήκει στην οικογένεια των τυριών τύπου roquefort (που όρίζονται επίσης ως «φέροντα εν τη μάζη πράσινα στίγματα») και ότι η υπαγωγή του σ' αυτή την οικογένεια αποτελεί από την άποψη του καταναλωτή το πρώτο και θεμελιώδες χαρακτηριστικό του. Δέ μου φαίνεται εν τούτοις ακριβές ότι το εν λόγω προϊόν δεν υποκειται στον ανταγωνισμό γιατί αποτελεί μία «μοναδική περίπτωση»: γιά το μέσο καταναλωτή η διαφορά γεύσεως σέ σχέση μέ τά άλλα τυριά τύπου roquefort δέν είναι τέτοια ώστε να καθιστά το roquefort ανατικατάστατο.

Όσον αφορά, εν συνεχεία τίς τιμές, είναι γνωστό ότι τό roquefort, άκριδώς έπειδή παρασκευάζεται από πρόβειο γάλα, είναι άνέκαθεν πιό άκριδό (γύρω στά 30 % τουλάχιστον) σέ σχέση μέ τά άλλα τυριά «bleus» που παρασκευάζονται από γάλα άγελάδας. Αυτό όμως που μάς ενδιαφέρει είναι ή συνεχής σχέση μεταξύ των τιμών του ενός και των άλλων. Ό πίνακας που υποβλήθηκε από την Έπιτροπή, ό όποιος δέν άποτέλεσε άντικείμενο καμιάς άμφισθέτησης σ' όλη τή διάρκεια της δίκης, δείχνει ότι κατά την περίοδο 1974-1978 οι τιμές του roquefort κυμάθηκαν, τόσο σέ περίπτωση πτώσεως όσο και σέ περίπτωση άνόδου, σύμφωνα μέ μία καμπύλη παράλληλη μέ την καμπύλη παρόμοιων τυριών που παρασκευάζονται από γάλα άγελάδας, από τά όποια ξεχωρίζουν στή Γαλλία τό «bleu des Causses» και τό «bleu d'Auvergne».

Οι παραγωγοί roquefort υποστήριξαν ότι στή Γαλλία τό επίπεδο της τιμής του πρόβειου γάλακτος, αισθητά ψηλότερο από τό επίπεδο του άγελαδινού, προσδιορίζεται

άπό την παραγωγή του roquefort, γιά την όποία διατίθεται τό μεγαλύτερο μέρος του. Άν αυτό άληθεύει, πρέπει νά θεωρηθεί ότι οι μεταβολές της τιμής του roquefort προκαλούνται από παράγοντες διαφορετικούς από την τιμή του πρόβειου γάλακτος, και γιά την άκρίβεια από την εξέλιξη της άγοράς των τυριών τύπου roquefort που παρασκευάζονται από άγελαδινό γάλα. Πράγματι, άφου ή παραγωγή roquefort είναι πολύ πιό περιορισμένη από την παραγωγή άλλων παρόμοιων τυριών που έχουν σάν βάση τό γάλα άγελάδας, πρέπει νά γίνει δεκτό ότι οι τιμές των τελευταίων επηρεάζουν την τιμή του roquefort και όχι άντίστροφα.

Πρέπει τέλος νά άναφερθεί ότι τό roquefort, όπως άκριδώς και τά άλλα κοινοτικά τυριά «bleus», άπολαύει τουλάχιστον έμμεσα της προστασίας που παρέχει τό σύστημα των εισφορών που εφαρμόζονται σέ όλα τά τυριά μέ πράσινα στίγματα στή μάζα τους. Προστατεύεται μάλιστα ιδιαίτερα από εισαγωγές στην Κοινότητα τυριών τέτοιου τύπου, καταγωγής άνατολικοευρωπαϊκών χωρών.

Επομένως συμμερίζομαι τή θέση της Έπιτροπής σύμφωνα μέ την όποία τό roquefort πρέπει νά θεωρηθεί, όπως και τά άλλα τυριά, ως τμήμα της συνολικής άγοράς των γαλακτοκομικών προϊόντων και ότι ή τιμή του roquefort περιλαμβάνεται μεταξύ αυτών που έχουν σχέση εξαρτήσεως από την τιμή των προϊόντων που άποτελούν άντικείμενο μέτρων παρεμβάσεως στά πλαίσια της κοινής όργανώσεως της άγοράς γάλακτος (δούτυρο και γάλα σέ σκόνη).

4. Τό άλλο σημείο που πρέπει νά διευκρινιστεί είναι άν τό 1976 υπήρχε κίνδυνος διαταραχών στίς άνταλλαγές του προϊόντος αυτού σάν συνέπεια των διακυμάνσεων των συναλλαγματικών ισοτιμιών. Έδώ πρέπει κυρίως νά ληφθεί υπόψη ότι, σύμφωνα μέ τό άρθρο 6 του άνωτέρω κανονισμού 974/71, έγκείται στην Έπιτροπή, ή όποία διασκέπτεται σύμφωνα μέ τή λεγόμενη διαδικασία της έπιτροπής διαχειρίσεως, νά άποφασίσει άν υπάρχει κίνδυνος διαταραχών αυτού του είδους. Όπως

έκρινε τό Δικαστήριο στή δεύτερη απόφαση Balkan, ή όποία έκδόθηκε στίς 22 'Ιανουαρίου 1976 στήν υπόθεση 55/75 (Raccolla 1976, σ. 19, βλ. ιδίως τά σημεία 9 καί 11 τοῦ σκεπτικοῦ), όταν πρόκειται νά ἐκτιμηθεῖ περίπλοκη οἰκονομική κατάσταση, ή 'Επιτροπή καί ή ἐπιτροπή διαχειρίσεως διαθέτουν εὐρεία διακριτική ἐξουσία. Ὁ δικαστικός ἐλεγχος τῆς ἀσκήσεως τῆς ἐξουσίας αὐτῆς πρέπει ἐπομένως νά περιορίζεται σέ τυχόν ἐλαττώματα λόγω προφανοῦς σφάλματος, καταχρήσεως ἐξουσίας ή καταφανοῦς υπερβάσεως τῶν ὁρίων τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας (ὁ προσανατολισμός αὐτός ἐπιβεβαιώθηκε στήν ἀπόφαση τῆς 25ης Μαΐου 1978 στήν υπόθεση 137/77, Racke, Raccolla 1978, σ. 1245). Εἰδικότερα, τό Δικαστήριο ἔκρινε ὅτι ή 'Επιτροπή δέν εἶναι ὑποχρεωμένη νά ἀποφασίζει γιά τό κάθε ἐμπόρευμα χωριστά ἂν ὑπάρχει κίνδυνος διαταραχῶν, καί ἐρμήνευσε τή διάταξη τοῦ ἄρθρου 1 τελευταῖο ἐδάφιο τοῦ ἀνωτέρω κανονισμοῦ 974/71, μέ τήν ἔννοια ὅτι ή 'Επιτροπή μπορεῖ νά πραγματοποιοῖ σ' αὐτό τό θέμα συνολικές ἐκτιμήσεις, ὡς πρὸς ὁλόκληρες ὁμάδες προϊόντων. Ἐπομένως ἀκόμα καί ἂν ἀποδειχτεῖ, μετά τόν καθορισμό ἐξισωτικῶν ποσῶν σέ ὁρισμένο προϊόν, ὅτι ή εἰσαγωγή ή ἡ ἐξαγωγή του δέν μποροῦσε νά προκαλέσει διαταραχές στίς συναλλαγές τῶν γεωργικῶν προϊόντων στήν Κοινότητα, αὐτό δέ θά σήμαινε ὅτι ή 'Επιτροπή διέπραξε μόνο γιά τό λόγο αὐτό πρόδηλο σφάλμα ή ὑπερέβη καταφανῶς τά ὅρια τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας της όταν ἀποφάνθηκε ὅτι, ἂν δέν καθορίζονταν ἐξισωτικά ποσά, οἱ ἀνταλλαγές τοῦ ἐν λόγω προϊόντος θά διαταράσσονταν (βλ. τό σημείο 11 τοῦ σκεπτικοῦ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως στήν υπόθεση 55/75).

Οἱ πρακτικές σκέψεις πού συνηγοροῦν ὑπέρ αὐτῆς τῆς γενικῆς κατευθύνσεως ἐκτέθηκαν ἀπό τό γενικό εἰσαγγελέα

Roemer στίς προτάσεις του στήν πρώτη υπόθεση Balkan, ὅπου εἶχε πράγματι παρατηρήσει ὅτι δέν ἦταν δυνατό νά θεωρεῖται ή 'Επιτροπή ὑποχρεωμένη νά κρίνει ἂν ὑπάρχει ἀνάγκη ἐξαίρέσεων γιά συγκεκριμένα προϊόντα κατά τή στιγμή τῆς ἐπιβολῆς νομισματικῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν ὡς πρὸς ὁρισμένη κατηγορία ἐμπορευμάτων (τυριά), δεδομένου ὅτι αὐτό θά ἔκανε ἀναγκαία τήν ὑποβολή τῶν ἐν λόγω προϊόντων σέ εἰδικούς ἐλέγχους, πράγμα πού θά ἐπιδύρυνε σημαντικά τή διοίκηση (βλ. Raccolla 1973, σ. 1133). Στό ἴδιο κείμενο, ὁ γενικός εἰσαγγελεὺς Roemer πρόσθεσε ὅτι, κατά τή στιγμή τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν μέ κανονισμό τῆς 'Επιτροπῆς, «ή σωστή ἀσκηση τῆς διακριτικῆς ἐξουσίας δέν ἀπαιτεῖ παρά μιὰ συνοπτική πρόβλεψη τῆς μελλοντικῆς ἐξελιξέως τῆς ἀγορᾶς τῶν διαφόρων προϊόντων». Ὁ γενικός εἰσαγγελεὺς τέλος καθόρισε ὅτι θά μποροῦσε νά ἐξεταστεῖ ή δυνατότητα εἰδικῆς μεταχειρίσεως συγκεκριμένων προϊόντων ἐφ' ὅσον ὑπῆρχε ρητή καί ἐπαρκῶς αἰτιολογημένη αἴτηση. Καί τό Δικαστήριο δέχτηκε τήν ἄποψη αὐτή καί ἀποφάνθηκε — σημείο 41 τοῦ σκεπτικοῦ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως τῆς 24ης Ὀκτωβρίου 1973 — ὅτι «δεδομένου τοῦ γενικοῦ καί ἐνιαίου χαρακτήρα τοῦ συστήματος τῶν ἐξισωτικῶν ποσῶν καί δεδομένης τῆς ἀνάγκης μιᾶς ταχείας προσαρμογῆς στίς συνεχεῖς νομισματικές διακυμάνσεις, δικαίως ή 'Επιτροπή ἔλαβε ὑπόψη της τίς διαταραχές μόνο κατά ὁμάδες προϊόντων».

Στήν περίπτωσή μας τά κριτήρια πού ἔγιναν δεκτά σέ προηγούμενες ἀποφάσεις τοῦ Δικαστηρίου ὁδηγοῦν σέ ἓνα συγκεκριμένο συμπέρασμα: ἐπειδή κατά τό χρόνο τῆς ἐπιβολῆς τῶν ἐν λόγω ἐξισωτικῶν ποσῶν οὔτε οἱ ἐνδιαφερόμενοι οὔτε καμιά ἀπό τίς κυβερνήσεις πού μετεῖχαν στήν ἀρμόδια ἐπιτροπή διαχειρίσεως φρόντισαν νά παρουσιάσουν στήν 'Επιτροπή τήν ἰδιαί-

τερη, όπως υποστηρίζεται, κατάσταση του roquefort, ούτε ζήτησαν να εξαιρεθεί από την επιβολή των νομισματικών εξισωτικών ποσών, ή 'Επιτροπή είχε κάθε δικαίωμα να υποβάλει το roquefort στην κοινή μεταχείριση στην οποία υπέβαλε όλα σχεδόν τα άλλα τυριά.

Αυτό το γενικό συμπέρασμα ενισχύεται, αν εξεταστεί η αντίστοιχη θέση των κυριότερων γαλλικών τυριών τύπου roquefort κάτω από το πρίσμα της ανταγωνιστικότητάς τους. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι στην περίοδο στην οποία είναι ανάγκη να αναφερθούμε τα νομισματικά εξισωτικά ποσά που επιβάλλονταν στη Γαλλία ήταν αρκετά ψηλά (18-20 % περίπου). 'Εξάλλου, η διαφορά μεταξύ της τιμής του roquefort από την τιμή του πιο άμεσου ανταγωνιστή του, του «bleu des Causses», ήταν περίπου 30 %, όπως δεδαιώνει η 'Επιτροπή. 'Επομένως, η τυχόν εξαίρεση του roquefort από το εξισωτικό ποσό θά είχε επιτρέψει στους ενδιαφερόμενους παραγωγούς να πλησιάσουν την τιμή του προϊόντος τους σημαντικά στην τιμή των άλλων γαλλικών τυριών τύπου roquefort κατώτερης ποιότητας, πράγμα που θά τό ξέρετε σέ προνομιακή θέση από άποψη ανταγωνισμού τόσο στη γαλλική αγορά, όσο και στις εξαγωγικές αγορές. Κάτι τέτοιο θά αποτελούσε σοβαρή παράβαση των όρων του ανταγωνισμού και θά είχε αρνητικές συνέπειες στην ισορροπία της ροής των συναλλαγών των σχετικών γεωργικών προϊόντων, θίγοντας την όρθή λειτουργία της κοινής οργανώσεως του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων στον τομέα των τυριών με πράσινα στίγματα στη μάζα τους.

5. "Ό,τι έχω πει μέχρι εδώ δεν αναιρείται από το γεγονός ότι ο κανονισμός 777/79 της 'Επιτροπής της 20ής 'Απριλίου 1979, ο

όποιος άρχισε να ισχύει στις 4 'Ιουνίου του ίδιου έτους, κατάργησε τά εξισωτικά ποσά για τό roquefort. Τό μέτρο αυτό εντάσσεται στά πλαίσια των προσπαθειών της 'Επιτροπής για την προοδευτική κατάργηση των εξισωτικών ποσών και είχε ζητηθεί από ένα μέλος του Ευρωπαϊκού Κοινοδουλίου, που υπέβαλε δύο ερωτήσεις, στις 2 'Ιουνίου και στις 4 Δεκεμβρίου 1978, στις οποίες προστέθηκε αίτηση των παραγωγών roquefort της 15ης Νοεμβρίου του ίδιου έτους. Σέ όλες αυτές τίς παρεμβάσεις γινόταν λόγος κυρίως για τούς κινδύνους τούς όποιους δημιουργούσαν τά εξισωτικά ποσά στις εξαγωγές roquefort στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, χώρα που αντιπροσωπεύει την κυριότερη εξωτερική αγορά του προϊόντος αυτού. 'Η 'Επιτροπή έκρινε ότι για τό roquefort δέν προβλέπονταν επιστροφές κατά την εξαγωγή και επιπλέον τά δύο γαλλικά τυριά, τά όποια αποτελούν τούς άμεσους ανταγωνιστές του roquefort, ούσιαστικά δέν εξαγονται στην άμερικανική αγορά. 'Ελαβε ακόμα ύπόψη της ότι στις άρχές του 1979 τά εξισωτικά ποσά για τό roquefort και τά ανταγωνιστικά του προϊόντα είχαν ήδη μειωθεί στο 5 % έναντι 18-20 % τό 1977 και τό 1978. Κατά συνέπεια ή κατάργησή τους έπ' ώφελεία του roquefort δέ θά μπορούσε πιά να άποτελεί σοβαρό κίνδυνο διαταραχών για τίς ένδοκοινοτικές συναλλαγές των τυριών με πράσινα στίγματα στη μάζα τους.

'Η κατάργηση των εξισωτικών ποσών για τό roquefort αποφασίστηκε επομένως μέ βάση μεταγενέστερα στοιχεία. Αυτό αποκλείει τη δυνατότητα να καταλογιστεί στην 'Επιτροπή ότι έλαβε στάση αντίθετη μέ την προηγούμενη απόφασή της να επιβάλει τέτοια ποσά στο roquefort κατά τό χρόνο που συνέδηκαν τά περιστατικά που συζητήθηκαν στα πλαίσια της έκκρεμοϋς δίκης ένώπιον του γάλλου δικαστή.

6. Οί σκέψεις πού ανέπτυξα μέ οδηγούν στή διαπίστωση ότι από τήν εξέταση τής αίτησεως δέν προκύπτουν λόγοι άκυρότητας τών κανονισμών τής Έπιτροπής πού έπέδωλαν νομισματικά έξισωτικά ποσά ως προς τό τυρί roquefort κατά τήν περίοδο 25 Μαρτίου 1976 — 3 Ιουνίου 1979. Είμαι λοιπόν τής γνώμης ότι αύτή πρέπει νά είναι ή απάντηση του Δικαστηρίου στήν αίτηση έκδόσεως προδικαστικής απόφάσεως του tribunal d'instance του 1ου arrondissement του Παρισιού, πού περιέχεται στήν απόφαση τής 19ης Φεβρουαρίου 1980.